

ARHIMANDRITUL AGHIOTAFIT ANTIM A ADORMIT ÎNTRU DOMNUL

Joi, 20 august/ 2 septembrie 2021, înainte de miezul nopții, după o suferință de mai multe luni, legată de bătrânețe, bătrânul Arhimandrit Antim Theocharakis a adormit întru Domnul la vârsta de 90 de ani. A fost egumen al Mănăstirii Mica Galileea de pe Muntele Măslinilor.

Frăția aghiotaftă, pe care răposatul a slujit-o atât de bine, după cum cer voturile monahale, a săvârșit slujba de înmormântare sub conducerea Preafericitului Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, la Mănăstirea centrală, în paraclisul Sfintei Tecla, la ora 16:00, vineri 21 august /3 septembrie 2021. Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost Arhiepiscopii Aghiotaftiți, Ieromonahi și Ierodiaconi, în prezența Consulului General al Greciei, domnul Evangelos Vlioras și cu participarea la rugăciune a monahilor, monahiilor și reprezentanților credincioșilor de limbă arabă din comunitățile pe care răposatul le-a slujit.

Cuvântul de rămas bun a fost rostit de Părintele Secretar-General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, după cum urmează:

„Preafericire Părinte și Stăpâne,

Înaltpresfințiților Părinți Ierarhi,

Domnule Consul General al Greciei,

Cuvioși Părinți,

Iubiți frați întru Hristos,

Cu profundă durere și căință, stăm în fața trupului mort al

celui plecat ieri la Domnul, fratele nostru mai mare, Arhimandritul aghiotaftit Antim. Stăm și ne întrebăm: cum s-a întâmplat această taină? Cum am devenit una cu descompunerea? Cum ne-am amestecat cu moartea? Cum s-a rupt legătura armonioasă dintre suflet și trup? Cum s-a despărțit în mod violent sufletul de trup? Răspunsul la gândurile noastre omenești vine din cuvintele imnografului bisericii: „gustul lemnului de odinioară din rai s-a făcut durere pentru Adam”; ceea ce înseamnă că omul a fost despărțit de unirea cu izvorul vieții prin propria voință și și-a adus moartea asupra sa.

Din mila Sa nemărginită, Dumnezeu nu a suferit să-și vadă creația în decădere și pierzanie și s-a făcut om în Hristos, s-a întrupat și a primit moartea, pentru ca astfel să-și poată salva creația. Mângâierea noastră în acest timp îngrozitor al morții, prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, este Hristos, Dumnezeul nostru, care ne asigură că „ Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi” (Ioan 11, 25). La fel, mângâietoare este asigurarea Bisericii în rugăciunile sale că înmormântarea unui trup mort nu este moarte pentru cei care cred în Hristos, ci o trecere de la viața vremelnică la cea veșnică, de la cea pământească la cea cerească, de la tristețe la bucurie. Este prețuirea pășunilor cerești nu „prin oglindă, în ghicitură, [ci] față către față” (1 Cor. 13, 12).

În certitudinea acestei credințe, ne depășim durerea omenească provocată de despărțirea de fratele nostru drag și îl însoțim până la ultima sa reședință cerească. Ne aducem aminte că a venit la o vârstă fragedă în Țara Sfântă din Creta, unde s-a născut, și s-a dedicat Sfintei noastre Comunități. S-a alăturat venerabilei noastre Frății aghiotaftite și a primit schima monahală, urmată de slujirea preoției. De atunci, având dragoste pentru frații săi, fără să judece pe nimeni, fiind plin de nădejde, împăciuitoare și plăcut, a slujit Bisericii Ierusalimului, Maica Bisericii și Frăției aghiotaftite din cadrul acesteia. A slujit cu bună credință, cu râvnă și

evlavie aghiotafită, cu rugăciune și devotament pastoral în diferite posturi; ca egumen al Sfintei Mănăstiri a Schimbării la Față de pe Muntele Tabor, la Mănăstirea de la Pretoriu, la Mormântul Maicii Domnului din Ghetsimani, la Mănăstirea Marelui Mucenic Gheorghe din Lida, la Muntele Ispitirii, la Mănăstirea Elisei din Ierihon, sau lângă sicomorul lui Zaheu. În ultimii douăzeci de ani, a fost egumenul Sfintei Mănăstiri Mica Galilee (Galili Viri) de pe Muntele Măslinilor, unde a ținut slujbe săptămânale, ca și la paraclisul Adormirii Maicii Domnului. A renovat Mănăstirea, construind pe cheltuiala sa o aripă nouă

Însoțindu-l la plecarea sa de astăzi cu aceste amintiri plăcute, îl rugăm pe milostivul nostru Dumnezeu să caute la aceste lucrări bune ale sale, să îi ierte greșelile cu voie și fără de voie, și să-i așeze sufletul în Rai, printre cei sfinți și drepti, dându-i bucuria luminii Dumnezeirii Sale întreprinse. Amin.

Veșnica lui pomenire!"

Arhimandritul plecat la veșnicele locașuri ale Domnului a fost înmormântat la Cimitirul de pe Sfântul Sion.

Fie ca pomenirea sa să fie în veac!

Din partea Secretariatului General